

Đề bài:

Trong gia đình em,
mỗi người đều có sở
thích riêng. Em hãy
tả một người thân
trong công việc
người đó yêu thích.

Bài làm

Trong gia đình tôi, mỗi người đều có sở thích riêng, bố tôi thích đọc báo, mẹ say mê công việc nấu ăn, tôi thì không thể xa rời đồng truyện tranh, và đặc biệt nhất là Linh – em gái tôi với sở thích rất đáng yêu; vẽ tranh về những người thân trong gia đình. Tôi đã có lần xem Linh vẽ tranh, và thực sự thấy thêm rất nhiều điều thú vị về cô em gái của mình.

Linh là một cô bé rất dễ thương khiến cả nhà ai cũng yêu mến. Nhưng nó cũng nghịch ngợm lắm. Nó luôn nghĩ ra đủ thứ trò ma quái để trêu chọc tôi.

Một lần, bỗng dưng Linh lại mượn tôi quyển An bum ảnh. Tôi đoán nó lại nghịch ngợm gì đây nên bí mật nấp sau cánh cửa theo dõi. Thật ngạc nhiên, Linh đang vẽ tôi. Khéo léo đặt tấm ảnh chân dung của tôi lên bàn, Linh bắt đầu thể hiện. Đôi bàn tay nhỏ nhắn trắng hồng của nó cẩn thận cầm cây chì sáp đen khoang một vòng tròn rõ to. Đôi mắt đen long lanh chăm chú nhìn vào bức ảnh rồi tiếp tục khoanh hai vòng tròn nhỏ màu tím. Thì ra, đó là khuôn mặt tôi – mà đúng hơn là cục đá méo mó đến thảm hại và chiếc kính bị lệch gọng gần nửa mắt. Tôi cảm thấy tội nghiệp cho khuôn mặt mình quá. Còn Linh không biết sự có mặt của tôi, vẫn cái vẻ vui tươi, nó tiếp tục vẽ. Mái tóc tết bím đuôi sam của nó lúc lắc, cái miệng hồng tươi vừa vẽ vừa cười. Bàn tay nó vẫn tiếp tục tạo cho tôi một mái tóc đen vênh lên như buộc đuôi gà và được trang điểm bằng một cái nơ xinh xinh. Chợt ánh mắt Linh bỗng trở nên tinh nghịch lạ thường, gương mặt vui tươi hẫng lên, đôi má hồng hào, chân cứ đạp vào thành bàn và còn hát nữa, không biết nó nghĩ ra trò gì đây.

Tây cầm một viên sáp đỏ, Linh viền viền sáp đỏ, Linh viền viền thành hình một chiếc môi – giống như một quả chuối. Nó chọn cây sáp màu đỏ, nhưng chỉ tô một nửa môi còn dùng màu xanh tô nửa còn lại. vậy là môi của tôi có hai màu – thật nghịch ngợm. Nhưng ánh mắt của nó lại càng thích thú hơn, miệng nó tươi cười hơn khi dùng màu hồng chấm vào giữa má tôi. Tôi không thể hiểu nổi Linh đang vẽ cái gì. Sờ lên má, thì trời ơi đó là cái mụn mới mọc của tôi. Chuyện gì nó cũng nghĩ ra được, cô nàng vẫn tiếp tục vẽ. Vẻ mặt vẫn tươi vui. Nhưng dường như càng vẽ sau, Linh càng trầm mặc. Cố vẽ cho tôi một chiếc áo màu hồng thật độc đáo – màu tôi yêu thích, mồ hôi nó bắt đầu lấm tấm, mặt nó đỏ lên. Dường như để tô một chiếc áo với rất nhiều bông hoa như vậy là khó khăn. Bàn tay nhanh nhẹn tô màu, ánh mắt long lanh dễ thương, mái tóc lúc lắc. Cuối cùng Linh cũng hoàn thành bức tranh. Nó vui vẻ chạy ra khoe với tôi.

Sau lần tận mắt xem Linh vẽ, tôi thấy Linh thật đáng yêu. Biết đâu trong tương lai em gái tôi lại trở thành họa sĩ nổi tiếng.